

Frid och ro

280

Händer knäppta
ögon slutna
Livets sista
krafter brutna
Tår som runnit
nu försvunnit
Livets strid förbytt
i evig frid.

282

Sov till vindarnas
smekande sång
Sov under grönskans
mjuka fång
Sov ifrån sorgen,
oro och strid
Sov i underbar frid.

284

Engång blir allting stilla,
engång får allting ro
Ej något skall förvilla,
min själ på kvällens bro.

Pär Lagerkvist

286

Tack för allt,
för gångna tider alla tankar
för mitt väl
Nu vilar tanken,
ej mer Du lider
nu har Du ro till kropp och själ.

288

Njut den ro Dig
graven skänker
världen har Du
sagt farväl
Vad den sedan
om mig tänker
stör ej friden
i Din själ.

281

Så stilla, så sakta
Du tynade bort
Vi stod vid Din sida
så hjälplösa blott
Stilla kom döden,
den kom som en vän
Tog Dig vid handen
och förde Dig hem.

283

Den kommer så stilla,
din vilodag,
Med frid och med
helig ro.

285

Klockorna ringa
så sakta till ro
Nu har Du funnit
ett ljusare bo
Aftonens stjärna
lyser så blid
Vila i frid. Vila i frid.

287

Den ro Du länge sökte
Den kom till Dig till slut
Nu borta är bekymmer
Nu får Du vila ut.

289

Kom då, o frid
dröj i mitt tjäll
Bliv bästa gästen min
Ty dagen skrider
det blir kväll
och natten bryter in.

Frid och ro

290

Frid susar träden
 kring stugan Du älskat
 Farväl bugar blommorna
 Du vårdat så ömt
 Tack viskar fågeln,
 som var morgon Dig hälsat
 Tyst sjunger vinden,
 Vila i frid.

292

Släckt är lågan som
 har flämtat
 Längre nog så matt
 och svag
 Nu har dödens ängel hämtat
 Gnistan som av liv
 fanns kvar.

294

Kära gamla kyrkogård
 I min hembygds
 fagra nejder
 Slut mig i Din vård
 Efter livets fejder
 Under gröna kullars tak
 Mina fäder vilar
 I det tysta sovgemak
 Låt mig fridfullt vila.

296

Våg, du som bär mig,
 högt emot viddernas ljus
 Makt som begär mig
 tag mig som ton i ditt sus
 Hjärtat som dignat
 somnar till sist i den famn
 Evigt välsignat varit
 i kärlek ditt namn.

291

Vid sommarvindars susning
 Du somnade stilla
 Nu sjukdom och oro
 ej mer gör Dig illa
 Skön är vilan som
 hembygden ger
 Skönt är att veta Du
 lider ej mer.

293

I livet vi ej träffas mer
 och trycka får Din hand
 Den sista hälsning vi kan ge
 är kransen med ett band
 Snart kyrkans klockor mana oss
 att lämna Dig i frid
 Vi viskar alla
 Tack för allt,
 vi mötas om en tid.

295

Bortom tidens dunkla vågor
 Fläkta fridens vindar stilla
 Där är svar på alla frågor
 Inga tvivel där förvillla.

297

Tron är den kraft
 från Gud
 Som vårt hjärtas
 storm betvingar
 Tron är det änglabud
 Som oss bär på
 bönen vingar
 Tron det är Guds
 hjälp i nöden
 Tron är starkare
 än döden.

Frid och ro

298

Stundom vi segla
i lugnet så stilla
Stundom vi segla
för halv bidevind
Och stundom när stormar
hantera oss illa
Då önskar vi alla
i hamn få gå in.

300

Din låga har slocknat
Din kamp är nu över
Din kropp nu funnit vila
Din själ har fått ro.

302

Bortom livets hav
det vida ligger dina drömmars land.
Stilla må din
farkost glida
mot dess blomsterprydda strand.

304

Hur skönt att stilla
somna in
när stunden slutligen
är inne
Att lämna allt med
rofylt sinn
i ljust och välbevarat minne.

299

Många blev åren
Du vandrade här
Så trogen så verksam
i tiden
Nu mättad av ålder
förunnat Dig är
Få njuta av den eviga friden.

301

Att dö kan inte
vara farligt
När livet bjudit på
en hårdhänt strid
Att somna in, att bäras
bort helt varligt
kan inte vara mer
än stilla frid.

303

Din verksamma dag
har nått sitt slut
Din ordnande hand
har domnat
Aftonen kom,
Du kämpat ut
I frid Du stilla
har somnat.

305

Tyst slocknar en
mänsklig hjärna
efter år av glädje
och strid
En blomma, en människa,
en stjärna
har var sin
bestämda tid.